

„Csak másfél évig ártottam a távközlésnek”

Magazinunk immáron négyéves történetének eddigi legmeglepőbb életútjának bemutatása okán utaztunk el Észak-Magyarország egyik legszebb történelmi városába, a hevesi megyeszékhelyre. Egykori hallgatónk az Egri Főegyházmegye hivatali épületében fogadta munkatársainkat. A helyszín nem véletlen: beszélgetőtársunkat ugyanis ez év februárjában szentelték püspökké.

SZÖVEG: BAUDENTISZTL FERENC • FOTÓ: BALOGH FERENC, PARDAVI MARIANN

Bármily meglepő, de a KTMF vezetékes távközlési szakán éppen huszonöt évvel ezelőtt diplomát szerző Palánki Ferenc az Egri Főegyházmegye segédpüspökeként adott interjút lapunknak. – Időközben áttértem a vezeték nélküli távközlésre – mondja

hogy Szent Márton római katolikus temploma jövőre lesz kerekén 800 éves. (Nem véletlen, hogy Ferenc atya püspöki címerében is megtalálható a templom motívuma...) A szeretett „szülőfaluból” aztán a szülővárosba vezetett Palánki Ferenc életútja: a

osztották meg velünk, de az emberiségükből is igyekeztek mind többet átadni. Versényi György igazgató úrra különösen szívesen emlékszem vissza, mivel hihetetlen módon imponált, hogy a beszédeit mindig fejből mondta, igazi szónoki tehetség volt. Nagyon kedveltem Farkas Bandi bácsit, aki Európa-hírű festőművészként a műalkotások elemzését tanította, no és persze Bognárné Katikát, az osztályfőnökünket, aki matematikára és fizikára oktatott minket.

Palánki Ferenc szerette ugyan az utóbb említett két tantárgyat, ám tanár nem akart lenni. S bár édesapja postaforgalmi szakember volt, a postási munka sem vonzotta, a távközlés viszont jól hangzott számára. Elsőre azonban nem sikerült a győri felvételi, ezért dolgozni kezdett: segédmunkás-

„Főiskolai hallgató lett, ami őt és a szüleit büszkeséggel töltötte el. Először a felsőoktatási intézmény környéke nyerte el a tetszését, aztán maga a főiskolai lét is.”

mosolyogva, s közben felfelé mutat. Ez a kiragadott mondat pontosan kifejezi, hogy mennyire közvetlen és milyen barátságos légkörben zajlott a közel egyórás beszélgetés.

Palánki Ferenc 1964-ben született Balassagyarmaton, ám ő csesztveinek vallja magát, hiszen az alig háromszáz lelkes ősi faluban élt a család. A település ismert Madách Imréről, aki nyolc évig lakott az ottani családi birtokán, mielőtt visszaköltözött volna Alsósztrégovára, ám Csesztve kapcsán az is említésre érdemes,

gimnáziumot Balassagyarmaton végezte. – Nagyon jó iskola volt, a tanáraink ugyanis nem csupán a tárgyaikat szerették, hanem minket is. Így aztán nem csupán a tudást

„A püspök többnyire valamelyik részegyházban, egyházmegyében tölti be szolgálatát, de az egész világra szóló sajátos küldetést is teljesíti.” (Erdő Péter bíboros)

„Palánki Ferencet közvetlen egyénisége és a távközlésben szerzett diplomája miatt joggal nevezhetjük a kapcsolatok emberének. Később lelkipásztorként és a kispapok lelki vezetőjeként tevékenykedett, ezért joggal nevezhetjük a lélek emberének. És mivel a kánonjogi intézetben jogi diplomát is szerzett, az igazság képviselője is lett.” (Ternyák Csaba érsek)

Győrben nőtt fel a hite

ként telefonhálózat-szereléssel foglalatzkodott. – Ez nagyon tetszett, persze nem elsősorban a munka része, mert az fizikailag nagyon kemény próbatételt igényelt, viszont a társaság nagyszerű volt. Érdekes emberekkel találkozhattam, s megtapasztalhattam az emberi gyengeséget és a jóságot egyaránt. A munka nehézsége miatt a második felvételre már úgy készültem, hogy biztosan felvegyenek.

A matekpéldákkal teleírt három spirálfüzetnek, no és a már említett

gimnáziumi tanárnő elkötelezettségének is köszönhetően főiskolai hallgató lett, ami őt és a szüleit büszkeséggel töltötte el. Először a felsőoktatási intézmény környéke nyerte el a tetszését, aztán maga a főiskolai lét is. – A szakmaiságon túl adott igazi baráti kapcsolatokat, az összetartozás nagyszerű élményét. Kollégistaként egész nap együtt voltunk, együtt fociztunk, együtt néztünk meccset, együtt söröztünk, s persze együtt tanultunk. Az egyet-

len negatívum, hogy nagyon izgulós típus vagyok, így aztán a vizsgaidőszak komoly idegi megpróbáltatást jelentett, ráadásul a megmértetések előtt nem is tudtam enni egy falatot sem. Mégis végigcsináltam. Az üzemmérnöki diplomamunkám a távbeszélő-technika témakörben a ceglédi göckörzet automatizálási terve volt. Egyetlen kritikát kaptam, hogy nem vettem figyelembe a vezeték nélküli lehetőségeket. A tanárok közül így hirtelen Kuti József, Rác

János, Tárnok Gyula és Bohus Feri bácsi neve ugrik be...

A főiskolás „csapat” egyébként azóta is összetart. Ötvenente rendszeresen találkoznak, így volt ez most is, május végén. – Amikor pap lettem, s először ilyen minőségemben jelentem meg a találkozón, kicsit csodabogárnak tartottak a társaim. Erre én azt mondtam: inkább örüljetez annak, hogy csupán alig másfél évig ártottam a távközlésnek – mondta nevéve Palánki Ferenc, aki már a győri főiskolás évek alatt elgondolkodott a teológiai váltáson.

vatástisztító lelki gyakorlatra, amire a győri székesegyházba hívtak. Nos, részt vehettem a lelki gyakorlaton, ami még inkább a teológia felé irányított. 1985-ben azt éreztem, hogy nem a távközlési szak az én utam. A lelki vezetőm azt tanácsolta, hogy fejezzem be előbb a főiskolát! Így is tettem, majd elmentem dolgozni, arra gondolva, hogy a katonai szolgálatot sem célszerű teológusként letudni. 1989-ben viszont következhetett Esztergom – és a Hittudományi Főiskola, majd 1997-ben a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Kánonjogi Posztgra-

lemi elfoglaltságot keresett. Miután tudta, hogy ha nem kell vizsgázni, akkor nem is fog tanulni, kért engedélyt a kánonjogászai képzésen való részvételre. Így kezdte el Budapesten a jogi egyetemet, melynek elvégzése után, 2000-ben Püspökszilágyra került plébánosnak. Fontos, hogy ez a település alig tizenöt kilométerre van Váctól, ahol időközben az egyházbírószágon is elkezdett dolgozni. – Beer Miklós váci püspök, aki Esztergomban filozófiatanárom volt, s aki papként és emberségében is kiváló ember, 2005-ben egyszer csak azt mondta nekem: „Úgy készítsd a lelkedet, hogy ősztől te leszel a spirituális a váci szemináriumban”. Ekkor döböntem rá, hogy véget ért a papságom gyerekkora. A papnövendékek lelki vezetőjének lenni ugyanis hatalmas felelősség, hiszen a következő generációk rajtam keresztül kapják a mintát, a gondolkodásmódot. Bizony, megijedtem a feladattól. Ám többen is biztattak: „nem az számít, hogy Te mit mondasz, csak az számít, hogy mennyire szereted őket”. Elvállaltam a feladatot, s közben ráéreztem, milyen pedagógusnak lenni, ami nem más, mint együtt haladni. Talán ezért is választottak ki tavaly ősszel a budapesti Központi Papnevelő Intézet spirituálisának. S ezzel aztán gyakorlatilag el is érkezünk 2010. december 27-hez, mikor is XVI. Benedek pápa kinevezett az Egri Főegyházmegye segédpüspökévé, valamint 2011. február 26-hoz, amikor a helyi bazilikában ünnepi

„Akiben én hiszek, az a szeretet Istene. Aki nem rendkívüli jeleket ad, hanem apró belátásokat. Milyen szép lenne, ha mindannyian szeretnénk embertársainkat, s ha rájönnének arra, hogy a világ összes kincse nem ér annyit, mint egy pohár víz, amit szeretetből adunk.”

Nagyapjának az öcse kispap volt, a család pedig mindig is vallásos. Az édesapja mind a mai napig kántor. – Az évek során tudatosult bennem, hogy nem csupán abban hiszek, hogy van Isten, hanem abban is, hogy jelen van. Ekkor nőtt fel a hitem. Győrnek ebben is szerepe volt. A második évfolyamban nagyon nehéz vizsgáim voltak. Ezért aztán alkut kötöttem a Jóistennel: ha levizsgálom mindentől elsőre, akkor elmegyek arra a hi-

duális Intézete, s ezzel együtt a jogi végzettség.

Palánki Ferencet 1994-ben szentelték pappá. Az első két évben Balassagyarmaton volt káplán. S bár „senki sem lehet próféta a saját hazájában”, mégis hálás szívvel gondol vissza arra az időszakra, amely az egész szolgálatának alaphangját megadta. 1996-ban Dorogházára került, ahol falusi plébánosként, a megnövekedett szabadidejében szel-

Pillanatképek a püspökké szentelésről

szentmise keretében püspökké szentelték. Palánki Ferenc nem titkolja, megijedt a püspöki feladattól, ám

Aztán egy másik mondat, melyet Orbán Viktor miniszterelnöktől idéz: mely szerint „ne a problémát lássuk,

tartania, amire rengeteget kell készülnie, ám sokkal fontosabb, hogy ez mekkora lehetőség, hiszen arról beszélhet, hogyan látja Istent, ő hogyan hisz benne. – Olyan Istenben én sem hiszek, aki ősz hajú, nagy szakállú bácsiként fenn ül a trónon és azt figyeli, ki milyen bűnt követ el, hogy aztán az orrukra koppintson. Ilyen nincs. Akiben én hiszek, az a szeretet Istene. Aki nem rendkívüli jeleket ad, hanem apró belátásokat. Milyen szép lenne, ha mindannyian szeretnénk embertársainkat, s ha rájönnénk arra, hogy a világ összes kincse nem ér annyit, mint egy pohár víz, amit szeretetből adunk. ■

„Időközben áttértem a vezetékek nélküli távközlésre

– mondja mosolyogva, s közben felfelé mutat.

Ez a kiragadott mondat pontosan kifejezi, hogy

mennyire közvetlen és milyen barátságos légkörben

zajlott a közel egyórás beszélgetés.”

eszébe jutott a nemrég boldoggá avatott II. János Pál pápa mindenkinek szóló üzenete: „Ne féljete!”

hanem a lehetőséget!” Ezt alkalmazza a saját életére is. Nehéz feladat, hogy előadásokat, prédikációkat kell

Az egri püspök a szeretet istenében hisz